ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Noskové a soudců JUDr. Renaty Polákové a Mgr. Zdeňka Lehovce v právní věci

žalobkyně: **[Název společnosti] s.r.o.**, IČO xxx
sídlem [Místo]

zastoupená advokátem JUDr. Jindřichem Zadinou
sídlem Sokolská 490/31, 120 00 Praha 2-Nové Město

proti
žalované: **Psychiatrická nemocnice Bohnice**, IČO 00064220
sídlem Ústavní 91, 181 02 Praha 8

o zaplacení 835 590 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 13. února 2025, č. j. 27 C 180/2024-537,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

II. Žalobkyně je povinna do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 600 Kč.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu s požadavkem na uložení povinnosti žalované zaplatit žalobkyni částku 835 590 Kč s příslušenstvím (výrok I.) a uložil žalobkyni

povinnost nahradit žalované náklady řízení ve výši 900 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok II.).

2. Rozhodl tak o žalobě, kterou se žalobkyně jako zhotovitel domáhala na žalované jako objednateli zaplacení částky 835 590 Kč s příslušenstvím, představující nezaplacenou cenu jí realizované 1. etapy díla sjednaného smlouvou o dílo „[Název projektu]“ uzavřené mezi účastnicemi dne 9. 11. 2021 ve znění jejího dodatku č. 1. Od této smlouvy žalovaná z důvodu prodlení s plněním žalobkyně dne 18. 5. 2023 odstoupila, na cenu díla uhradila pouze částku 58 820 Kč a na zbylou požadovanou cenu díla započetla smluvní pokutu, s jejíž výší žalobkyně nesouhlasí a domáhá se její moderace.

3. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že mezi účastnicemi byla dne 9. 11. 2021 s účinností k uvedenému datu uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo vytvoření projektové dokumentace rekonstrukce oddělení pro dlouhodobě nemocné PN Bohnice. Dílo se žalobkyně zavázala dodat ve dvou etapách tak, že v první etapě měla dodat do 90 dnů od účinnosti smlouvy, tj. do 7. 2. 2022, zpracovanou studii dispozičních změn a profesních částí včetně zapracování případných změnových požadavků a projektovou dokumentaci ke stavebnímu povolení, ve 2. etapě měla dodat do 180 dnů od účinnosti smlouvy, tj. do 9. 5. 2022, vyjádření dotčených orgánů státní správy a stavební povolení a zpracovanou projektovou dokumentaci pro provedení stavby s tím, že do lhůt pro dodání plnění se nezapočítávala pouze ta doba, po kterou je v prodlení příslušný dotčený orgán. Pro případ prodlení s předáním předmětu díla sjednaly účastnice smluvní pokutu ve výši 0,05 % (tj. 1 046,65 Kč) ceny díla za každý den prodlení, a v případě odstoupení od smlouvy žalovanou pro podstatné porušení smluvních povinností ze strany žalobkyně smluvní pokutu ve výši 20 % smluvní ceny díla. Součet všech smluvních pokut nesměl přesáhnout polovinu ceny díla. Žalovaná byla oprávněna od smlouvy odstoupit pro podstatné porušení smlouvy v případě, že se žalobkyně přes opakované upozornění žalovanou zpozdí o více než 30 dnů s plněním jakékoliv povinnosti, zejména nedodržení termínu předání dokončení díla dle smlouvy. V důsledku [Popis události] se od 4. 4. 2022 dostal jednatel žalobkyně do pracovní neschopnosti, v níž byl až do 9. 6. 2023. Mezi účastnicemi byl dne 5. 5. 2022 sepsán dodatek č. 1 ke smlouvě, v němž se účastnice shodly na době 70 dnů, během kterých se žalovaná zavázala nepožadovat smluvní pokutu za prodlení se splněním díla. Žalobkyně předala žalované plnění 1. etapy dne 20. 4. 2023, přičemž v té době byla v prodlení 436 dnů. Dne 18. 5. 2023 žalovaná odstoupila od smlouvy pro podstatné porušení smlouvy žalobkyní. K uvedenému datu byla žalobkyně v prodlení s 2. etapou díla po dobu 373 dnů. Fakturou č. 2023-01 ze dne 22. 5. 2023 vyúčtovala žalobkyně žalované cenu první etapy díla ve výši 1 046 650 Kč se splatností dne 21. 7. 2023. Proti této fakturované částce žalovaná přípisem ze dne 13. 6. 2023 započetla smluvní pokuty v celkové výši 987 830 Kč (318 320 Kč za prodlení s 1. etapou, 323 510 Kč za prodlení s 2. etapou a 346 000 Kč za odstoupení od smlouvy). Dne 19. 7. 2023 zaplatila žalovaná na plnění žalobkyně z 1. etapy částku 58 820 Kč.

4. Po právním posouzení podle § 2586 odst. 1 a násl., § 1982, § 2002 odst. 1, § 2004 a § 2005 o. z. dospěl soud prvního stupně k závěru, že žalobkyni vzniklo dne 20. 4. 2023 právo vyúčtovat polovinu sjednané ceny plnění, tj. částku 1 046 650 Kč, která byla uhrazena v plné výši oprávněným započtením smluvních pokut. Dovodil zároveň, že žalovaná byla oprávněna požadovat po žalobkyni smluvní pokutu za prodlení s plněním z 1. etapy ve výši 383 073,90 Kč (366 dnů x 1 046,65 Kč), za prodlení s plněním 2. etapy ve výši 390 400,45 Kč (373 dnů x 1 046,65 Kč) a za odstoupení od smlouvy ve výši 418 660 Kč (20 % z 2 093 300 Kč), tedy celkem ve výši 1 192 134,35 Kč. Vzhledem k omezení smluvních pokut do výše 50 % ceny díla byla smluvní pokuta omezena na částku 1 046 650 Kč, která korespondovala vyúčtované ceně předaného díla 1. etapy. Soud prvního stupně tak uzavřel, že započtením smluvní pokuty žalovanou v nižší výši, než byla oprávněna, a poskytnutím plnění ve výši 58 820 Kč zanikl splněním závazek žalované zaplatit za poskytnuté plnění z 1. etapy jeho vyúčtovanou cenu. Zároveň neshledal důvod pro moderaci smluvní pokuty, jíž se žalobkyně dovolávala, neboť neshledal ani nepřiměřenost její výše, ani

potřebu zohlednit zdravotní stav jednatele žalobkyně, když dovodil, že nebezpečí vzniku onemocnění jde k tíži žalobkyně, přičemž institut smluvní pokuty je založen na principu absolutní objektivní odpovědnosti. Přihlédl taktéž k tomu, že žalovaná prominula žalobkyni smluvní pokutu za 70 dnů prodlení, na čemž se obě strany shodly v dodatku č. 1 smlouvy o dílo. Náklady posoudil podle § 142 odst. 1 o. s. ř.

5. Proti rozsudku podala žalobkyně včasné odvolání. Poukázala na ustanovení občanského zákoníku týkající se moderace smluvní pokuty i na recentní judikaturu a soudu prvního stupně vytkla, že se jí neřídil, tj. nezabýval se zjištěním, jakou funkci měla v dané věci plnit, ani konkrétními okolnostmi dané věci, které byly dány v okamžiku porušení smluvní povinnosti i v době následující. Připomněla, že první etapa ze sjednaných plnění byla splněna, přičemž z ceny, která žalobkyni dle smlouvy příslušela, byly odečteny tři smluvní pokuty, takže za plnění obdržela pouze částku 58 820 Kč. Přitom sama z vyfakturované částky 1 046 650 Kč zaplatila dne 23. 6. 2023 DPH ve výši 203 187 Kč. Upozornila, že částečně splnila i úkoly z 2. etapy, když zajistila vyjádření dotčených orgánů, přičemž až na jejich základě bylo možno zpracovat výslednou projektovou dokumentaci ke stavbě, přičemž v odpočtu smluvních pokut této etapy se neprojevila doba nutná pro získání stanovisek dotčených orgánů k získání stavebního povolení. Odmítla, že by se dopustila podstatného porušení smlouvy ve smyslu § 2002 o. z., neboť nebyla nikdy vyzvána k poskytnutí přiměřené jistoty, proto jí nepřísluší povinnost platit smluvní pokutu ve výši 20 % z celkové ceny díla, neboť se tak jedná o duplicitní smluvní pokutu. Namítla, že žalovaná ani soud dostatečně nezohlednily zdravotní stav jednatele a vlastníka žalobkyně, tj. jeho více než roční pracovní neschopnost, ohledně kterého žalovaná odečetla pouhých 7 dnů od smluvní pokuty. Dovolala se i skutečnosti, že po návratu z rehabilitačního ústavu oznámila žalobkyně žalované, že etapu 2 dělat nebude. Přesto se téměř po ¾ roce dozvěděla, že lhůta k plnění stále běží. Upozornila, že moderace smluvní pokuty slouží k ochraně dlužníka před tím, aby byl nucen uhradit nepřiměřenou nespravedlivou smluvní pokutu, o což nemůže být připravena jednostranným zápočtem. Navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a vráceno k novému projednání, případně aby je odvolací soud změnil a žalobě vyhověl.

6. Žalovaná ve svém vyjádření k odvolání žalobkyně podotkla, že žalobkyně po celou dobu řízení nenamítala nepřiměřenost výše smluvní pokuty, pouze rozporovala její výpočet, resp. počet dní, které považovala za relevantní a započitatelné, tedy fakticky se nedomáhala moderace. Smluvní pokuta přitom byla sjednána s ohledem na očekávané čerpání dotačních prostředků podmíněné včasným předáním dokumentace pro podání přihlášek k čerpání dotace, jehož termín byl pevně stanoven, a zároveň sloužila jako potencionální náhrada škody v případě ztráty dotace. Upozornila, že součástí etapy 1 nebylo zajištění vyjádření dotčených orgánů státní správy, tedy pokud o ně žalobkyně požádala, nemá to na stanovení prodlení žalobkyně žádný vliv, zejména když okamžik provedení činností v jednotlivých etapách byl ve smlouvě jasně popsán. Pokud se žalobkyně brání tím, že nebyla vyzvána k poskytnutí jistoty, upozornila, že odstoupení od smlouvy neproběhlo dle § 2002 odst. 2 o. z., ale dle smluvních ujednání a dle § 2002 odst. 1 o. z., navíc nabídla žalobkyni řešení formou dodatku 2, který žalobkyně odmítla podepsat. Odmítla, že by se uplatněním smluvní pokuty za odstoupení od smlouvy jednalo o duplicitní smluvní pokutu, jedná se jen o smluvní pokutu pro jiný případ. Nesouhlasila s námitkou žalobkyně, že měla zohlednit celou dobu trvání pracovní neschopnosti jednatele žalobkyně, a odkázala na svou dobrou vůli s prominutím části smluvní pokuty s faktickým předáním díla, v níž bylo onemocnění jednatele žalobkyně zohledněno. Poukázala na to, že s možností takové situace měla žalobkyně počítat a minimálně měla být pro tento případ pojištěna, a toto nemůže jít k tíži žalované. Uvedla, že nemá žádné informace o tom, že by jednatel žalobce oznámil, že 2. etapu již provádět nebude, navíc pokud by takové oznámení neproběhlo písemně, nemohlo by mít relevanci ukončení smluvního vztahu. Připomněla, že žalobkyně měla možnost se před podpisem smlouvy seznámit se všemi smluvními podmínkami, neboť smlouva byla přílohou zadávací dokumentace příslušné veřejné zakázky, tedy s i povinností žalobkyně zajistit předání dohodnutého plnění v termínech dle

smlouvy. Zdůraznila taktéž princip absolutní objektivní odpovědnosti, na níž je založen institut smluvní pokuty. Zopakovala, že po vystavení faktury žalobkyní za dokončení první etapy uplatnila žalovaná svůj zápočet smluvní pokuty v souladu se smlouvou jako přednostní řešení plnění na cenu díla. Upozornila, že dosud žalobkyně neodůvodnila požadavek právě na zaplacení částky 835 590 Kč, a to ani v podaném odvolání. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

7. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo dle § 212 a § 212a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není opodstatněné.

8. Podle § 2586 věty první o. z. se smlouvou o dílo zhotovitel zavazuje provést na svůj náklad a nebezpečí pro objednatele dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit cenu.

9. Podle § 2587 o. z. se dílem rozumí zhotovení určité věci, nespadá-li pod kupní smlouvu, a dále údržba, oprava nebo úprava věci, nebo činnost s jiným výsledkem. Dílem se rozumí vždy zhotovení, údržba, oprava nebo úprava stavby nebo její části.

10. Podle § 2604 o. z. je dílo provedeno, je-li dokončeno a předáno.

11. Podle § 2004 odst. 1 o. z. odstoupením od smlouvy se závazek zrušuje od počátku. (2) Plnil-li dlužník zčásti, může věřitel od smlouvy odstoupit jen ohledně nesplněného zbytku plnění. Nemá-li však částečné plnění pro věřitele význam, může věřitel od smlouvy odstoupit ohledně celého plnění.

12. *-/*//Podle § 2048 odst. 1 o. z. ujednají-li strany pro případ porušení smluvené povinnosti smluvní pokutu v určité výši nebo způsob, jak se výše smluvní pokuty určí, může věřitel požadovat smluvní pokutu bez zřetele k tomu, zda mu porušením utvrzené povinnosti vznikla škoda. Smluvní pokuta může být ujednána i v jiném plnění než peněžitém.

13. Podle § 2051 o. z. nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu může soud na návrh dlužníka snížit s přihlédnutím k hodnotě a významu zajišťované povinnosti až do výše škody vzniklé do doby rozhodnutí porušením té povinnosti, na kterou se vztahuje smluvní pokuta. K náhradě škody, vznikne-li na ni později právo, je poškozený oprávněn do výše smluvní pokuty.

14. Soud prvního stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu a správně zjistil skutkový stav věci, přičemž odvolací soud se ztotožnil s jeho závěrem, že provedení dalších navržených důkazů by bylo nadbytečné a nemělo by vliv na právní hodnocení dostatečně zjištěného skutkového stavu.

15. Odvolací námitky (stejně jako žalobní tvrzení) směřovaly fakticky nikoliv proti nepřiměřenosti výše sjednané smluvní pokuty či vůči způsobu jejího uplatnění formou započtení, či vůči termínům, které byly smluvně stanoveny pro realizaci sjednaného díla. Soud prvního stupně tedy správně dovodil, že žalobkyně se fakticky dovolávala nikoliv moderace smluvní pokuty pro její nepřiměřenost, ale vyloučení její aplikace po určité období, na které byla smluvní pokuta žalovanou uplatněna, případně vyloučení smluvní pokuty sjednané pro případ odstoupení žalované od smlouvy.

16. Smluvní pokuta představuje v občanském i v obchodním právu jednu z možných forem utvrzení závazku. Smluvní pokutu lze definovat také jako vedlejší úmluvu, v níž se jedna strana zavazuje vůči straně druhé k zvláštnímu a konkrétně specifikovanému plnění pro případ, že poruší určitou smluvní povinnost. Pokud tedy dlužník nesplní ve stanovené lhůtě primární závazek, vznikne mu sekundární povinnost zaplatit věřiteli další plnění. Smluvní pokuta plní funkci sankční, kompenzační, ale především by měla plnit funkci preventivní.

17. Strany mohou současně sjednat limit nárůstu smluvní pokuty, např. horní hranicí nebo dobou, po kterou může narůstat (což nastalo i v tomto případě, kdy smluvní pokuta byla omezena polovinou sjednané ceny díla). Její konečná výše však musí být přiměřená hlavnímu závazku a dalším okolnostem a nesmí být dohodnuta v rozporu s dobrými mravy, jinak by ji soud mohl

snížit, či by ji případně nemusel přiznat vůbec. Z recentní judikatury Nejvyššího soudu plyne, že za ještě přiměřenou smluvní pokutu sjednanou mezi podnikateli bylo bráno plnění ve výši 0,5 % denně z hlavního závazku (srov. rozsudek NS ze dne 30. listopadu 2010, sp. zn. 33 Cdo 4377/2008). Posouzení nepřiměřenosti smluvní pokuty ale vždy závisí na okolnostech konkrétního případu a je věcí volného uvážení soudu. Uplatnění moderačního práva není proto závislé jen na mechanickém posouzení výše smluvní pokuty. Určující význam mají vždy důvody, které v konkrétním případu ke sjednání posuzované výše smluví pokuty vedly, a okolnosti, které sjednání smluvní pokuty provázely.

18. Sjednání smluvní pokuty je obecně vzato upozorněním dlužníka na význam, který věřitel přikládá splnění smluvené povinnosti. Soud prvního stupně správně poukázal na to, že smluvní pokuty byly ve smlouvě sjednány s ohledem na očekávanou možnost čerpání dotačních prostředků žalovanou v konkrétním čase. Jejich cílem bylo zajistit, aby předmětná projektová dokumentace byla dokončena a předána včas s ohledem na termín pro podání přihlášky k čerpání dotace v rámci IROP, bez níž by přihláška nemohla být podána, což by mohlo vést ke ztrátě možnosti čerpat dotaci. Tím by zároveň mohla žalované vzniknout škoda, tedy v tomto případě měla sjednaná smluvní pokuta nejen funkci preventivní, ale i kompenzační. Jak správně podotkla žalovaná, termíny plnění i smluvní pokuta byly přílohou zadání podmínek v rámci výběrového řízení na zhotovení projektové dokumentace, žalobkyně s nimi byla včas seznámena a vyjádřila s nimi souhlas. Smluvní pokutu ve výši 0,05 % za každý den prodlení v takovém případě nelze ani z pohledu recentní judikatury považovat za nepřiměřenou a neodpovídající zajišťované povinnosti zejména s ohledem na extrémní zájem žalované na včasném a řádném dokončení díla.

19. Soud prvního stupně správně dovodil, že onemocnění jednatele žalované, které jí bránilo v provedení díla, nelze považovat za okolnost, kterou by bylo třeba zohlednit z hlediska posouzení přiměřenosti smluvních pokut, neboť na sjednání její výše ve vztahu k zajišťované povinnosti nemělo toto onemocnění žádný vliv. Odvolací soud souhlasí i s tím, že soud prvního stupně vycházel z principu absolutní objektivní odpovědnosti, na němž je postaven institut smluvní pokuty. To znamená, že právo na smluvní pokutu vzniká již porušením smluvené povinnosti bez ohledu na okolnosti a příčiny, které k porušení vedly. Ani vznik škody není podmínkou vzniku pohledávky na smluvní pokutu. Stejně tak nemají na vznik povinnosti uhradit smluvní pokutu vliv objektivní nepředvídatelné a nepřekonatelné překážky. Smluvní pokuta v této věci nebyla sjednána jako nepřiměřená, zajišťovala významný zájem žalované na získání dotace a bylo na žalobkyni, aby i přes onemocnění jednatele splnění své povinnosti zajistila (na svůj náklad a nebezpečí). Nelze také přehlédnout, že termín pro splnění první etapy ke dni 7. 2. 2022 uplynul ještě před onemocněním jednatele žalobkyně (dne 4. 4. 2022), přičemž v dané době trvalo prodlení přičitatelné žalované cca po dobu 15 dnů (uskutečnění vstupní seznamovací schůzky s odpověďmi na dotazy žalobkyně namísto 1. 2. 2022 až 15. 2. 2022), tedy i s ohledem na uvedené měla žalobkyně ještě celý únor 2022, v němž mohla ovlivnit realizaci díla. Nakonec toto bylo spolu s dalšími průtahy vzniklými již na straně žalobkyně (v důsledku onemocnění subdodavatelů žalobkyně nemocí Covid-19 i vlastního onemocnění jednatele žalobkyně) řešeno v dohodě obou účastnic o dodatku č. 1, v níž se žalovaná zavázala neuplatňovat vůči žalobkyni smluvní pokutu po dobu 70 dnů prodlení a v níž žalobkyně souhlasila s tím, že onemocnění jednatele bude zohledněno pouze v délce 7 dnů.

20. Správně soud prvního stupně dovodil i oprávněnost žalované odstoupit od smlouvy od dílo, k němuž došlo do jednoho měsíce od odevzdání výsledků činnosti žalobkyně z první etapy díla. Jestliže k dokončení této etapy došlo namísto 7. 2. 2022 až dne 20. 4. 2023, tedy dílo, jehož realizace měla proběhnout dle smlouvy ve 3 měsících, bylo provedeno až po více než 14 měsících, přičemž žalovaná měla mimořádný zájem na jeho včasném dokončení, je logické, že žalovaná musela ztratila zájem o dokončení druhé etapy ze strany žalobkyně, která takto podstatným způsobem porušila svou smluvní povinnost. Pro případ, že taková situace nastane, účastnice ve smlouvě sjednaly možnost odstoupit od smlouvy, a odstoupení žalobkyně (dne 18. 5. 2023) od zbylé etapy díla tak proběhlo zcela v souladu s § 2001 o. z. Odvolací soud souhlasí i se závěrem soudu prvního stupně,

který nezohlednil, že žalobkyně již začala provádět i činnost sjednanou pro druhou etapu spočívající v zajištění některých stanovisek dotčených státních orgánů, neboť pokud se žalovaná rozhodla svěřit druhou etapu jinému zhotoviteli, neměla by tato stanoviska pro ni význam, navíc dílo by bylo provedeno až tím, že by požadavky jednotlivých stanovisek byly zapracovány do projektové dokumentace, která by byla teprve výsledkem sjednané činnosti.

21. Odvolací soud považuje za správný i způsob, jakým soud prvního stupně zjistil dobu prodlení a výši smluvní pokuty za prodlení. Soud prvního stupně v případě první etapy správně vycházel z doby počítané ode dne sjednaného původního termínu jejího dokončení do předání této části díla, od níž odečetl 70 dnů dle dodatku č. 1. Také prodlení s druhou etapou díla správně určil ode dne jejího sjednaného dokončení do odstoupení od smlouvy. V podrobnostech odvolací soud plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, s nímž se ztotožňuje.

22. Pokud žalobkyně vyjadřuje svůj nesouhlas s realizací smluvní pokuty pro případ odstoupení od smlouvy, odvolací soud již výše upozornil, že důvod, pro který žalovaná od zbylé části smlouvy odstoupila a který byl zajišťován smluvní pokutou, byl zcela v souladu se smluvními ujednáními. Smluvní pokuta sjednaná pro tento případ byla tedy aplikována ze strany žalované správně, a nejedná se tak o duplicitní smluvní pokutu ve vztahu ke smluvní pokutě za prodlení s dokončením díla, neboť jejím účelem bylo zabezpečit, aby celé dílo provedl jeden zhotovitel (nikoliv včasné provedení díla). Navíc žalobkyně měla možnost se odstoupení od smlouvy, a tím i uplatnění této smluvní pokuty, vyhnout, pokud by přistoupila na návrh žalované na uzavření dodatku č. 2 a ukončila smluvní vztah dohodou.

23. S ohledem na výše uvedené tedy dospěl odvolací soud k závěru, že rozhodnutí soudu prvního stupně je věcně správné, proto napadený rozsudek včetně správného výroku o nákladech řízení před soudem prvního stupně postupem podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

24. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. a uložil neúspěšné žalobkyni povinnost tyto náklady nahradit žalované. Jejich výši určil jako náhradu hotových výdajů nezastoupeného účastníka podle vyhl. č. 254/2015 Sb. za dva úkony (vyjádření k odvolání, účast při odvolacím jednání dne 22. 5. 2025) po 300 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 22. května 2025

JUDr. Irena Nosková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M.M.